

พระธรรมเทศนา

ปฎิญาณคาถา

พระเทพภาวนาวิกรม (ธงชัย ธมฺมธโช) ป.ธ. ๖

วัดไตรมิตรวิทยาราม แขวงตลาดน้อย เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร
รับพระราชทานถวายพระธรรมเทศนาในพระราชพิธีทรงบำเพ็ญพระราชกุศล

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต

ให้คณะรัฐมนตรี เป็นเจ้าภาพบำเพ็ญกุศล ถวายพระศพ

สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี

ณ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท ในพระบรมมหาราชวัง

วันพุธที่ ๓๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

ขอถวายพระพร เจริญพระราชสิริสวัสดิ์พิพัฒนามงคล พระชนมสุขทุกประการ จงมีแต่
สมเด็จพระบรมบพิตร พระราชสมภารเจ้า ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ บัดนี้ อาตมภาพจักรับ
พระราชทานถวายพระธรรมเทศนา ถวายพระเดชพระคุณ ประดับพระปัญญาบารมีในปฎิญาณ
คาถา ถ้าอาตมภาพถวายพระธรรมเทศนามีต้องด้วยโหวตหรือรณธำนิบายแห่งพระธรรมเทศนาบท
ใดบทหนึ่งก็ดี ขอเดชะพระเมตตาคุณ พระกรุณาคุณ พระขันติคุณ จงทรงพระกรุณาโปรดอภัย
แก่อาตมมะผู้มีปัญญาน้อย ขอถวายพระพร

นโม ตสส ภควโต อรหโต สมมาสมพุทฺธสส

นโม ตสส ภควโต อรหโต สมมาสมพุทฺธสส

นโม ตสส ภควโต อรหโต สมมาสมพุทฺธสส

ปฎิญาณิ ปรโลกสมิ ปติภูฐา โหนติ ปาณินนติ

ณ บัดนี้ จักถวายวิสาขนาพระธรรมเทศนาในปฎิญาณคาถา ถวายพระเดชพระคุณ ประดับ
พระปัญญาบารมี เพิ่มพูนพระกุศลทักษิณานุปทานกิจ อันสมเด็จพระบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้า
ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ ทรงบำเพ็ญพระราชทานการทรงบูชาแลอุทิศแก่สมเด็จพระเจ้าภคินี
เธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี โดยความที่ทรงเป็นพระญาติ ทรงเป็นเชื้อชาติ
แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ อีกทั้งทรงดำรงไว้ซึ่งพระกตัญญูกตเวทิตาคุณ ทรงเกื้อหนุนตลอดมา
จวบจนกระทั่งสมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เสด็จสู่ฟากฟ้าดุสิตาเทวโลก

การบำเพ็ญพระราชกุศลเพื่อทรงบูชาแลอุทิศ ณ วาระนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรด
กระหม่อม พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้คณะรัฐมนตรี เป็นเจ้าภาพ ตามที่กราบบังคมทูล

ขอพระบรมราชานุญาต จึงนับเป็นโอกาสอันดีที่คณะรัฐมนตรี ซึ่งมีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี จะได้แสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ที่ทรงสร้างและสืบทอด ประเทศชาติให้ตกทอดมาเป็นสมบัติของประชาชนชาวไทย ให้ได้อาศัยร่มพระบรมโพธิสมภาร มีความสุขสำราญด้วยลาภ ยศ สรรเสริญ สุข เผื่อแผ่แก่ตนเองและแก่คนในครอบครัวอีกทั้งคนใน ครอบครัว

คณะรัฐมนตรีทั้งหลายพึงตระหนักในใจเสมอว่า องค์เจ้าฟ้าพระมหากษัตริย์ทรงเป็น เจ้าของครองสมบัติคือประเทศชาติมาแต่เริ่มต้นสร้างประเทศ จึงถวายพระนามว่าพระเจ้าแผ่นดิน บรรดาเราซึ่งเป็นชนรุ่นหลังนี้ เป็นเพียงเจ้าของที่ดินที่ทรงมีพระบรมราชานุญาตให้ ครอบครัวเพื่อการดำรงชีวิตและประกอบกิจการเท่านั้น หากท่านทั้งหลายที่ได้ถือกำเนิดใน ประเทศสยามหรือประเทศไทยอันอยู่ใต้พระบารมี จะมีโอกาสถือครองที่ดินและทำมาหากินได้ เจริญก้าวหน้าหรือไม่ เหตุดังนี้ไซ้ จึงควรที่จะน้อมถวายความจงรักภักดีด้วยชีวิตทั้งด้วยความ สุจริตใจ จึงขอให้ดำรงอยู่ในความกตัญญูตเวทีให้เป็นที่ยิ่งกว่าประชาชนทั่วไป ที่มีได้มีโอกาส วาสนาอย่างท่านทั้งหลายที่เป็นคณะรัฐมนตรี

การขอพระบรมราชานุญาตเป็นเจ้าภาพบำเพ็ญกุศลถวายพระศพ สมเด็จพระเจ้าภคินี เธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี ก็ขอให้ตั้งใจบำเพ็ญด้วยใจมั่นในกตัญญูตเวที ตั้งจิตอยู่ในกุศลพิธีอย่างมั่นคง อย่าให้จิตใจเขวไขว้ไหลหลงไปในอารมณ์อื่นๆ ขณะบำเพ็ญกุศล ให้จิตผ่องใสด้วยสำนึกว่าคณะของตนต้องบำเพ็ญกุศลให้ประดุจตั้งองค์สมเด็จพระบรมพิตร พระ ราชสมภารเจ้า ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลบูชาและอุทิศด้วยพระองค์ เอง แต่หากคิดว่าทำตามหน้าที่ในความเป็นคณะรัฐมนตรี การทูลถวายบูชาและอุทิศเป็นเทวดา พลี ก็จะไม่ดีพอต่อดวงพระวิญญาณของสมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ ฯ พระองค์นี้แต่อย่างใด ยังเป็น การตัดโอกาสแห่งการทรงบำเพ็ญพระราชกุศลของสมเด็จพระบรมพิตร พระราชสมภารเจ้า ผู้ทรง พระคุณอันประเสริฐ ซึ่งทุกครั้งควรตั้งใจให้แน่วแน่มั่นคงดำรงอยู่ในกตัญญูตเวที ถวายความ จงรักภักดี ทั้งส่วนตนและเป็นการคณะ

การที่คณะรัฐมนตรีได้รับพระบรมราชานุญาตในครั้งนี้ จึงเป็นโอกาสอันดีอย่างยิ่งที่จะ ได้แสดงออกซึ่งความจงรักภักดีทั้งในพระอัครฐานันดรศักดิ์ ที่สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้า เพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี ทรงเป็นพระราชธิดาในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ แสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ถือเป็นโอกาสให้เข้าเฝ้า สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ ฯ พระองค์นี้ โดยสำนึกว่าเมื่อครั้งพระองค์ทรงดำรงชีวิตในทรีย์ บางท่าน ไม่มีโอกาสได้เข้าเฝ้า ก็บัดนี้เล่าเป็นโอกาสอันดี ทั้งบุญกุศลที่ตั้งใจบำเพ็ญทูลถวายเป็นเทวดาพลี คือทักษิณานุปทานก็จะมผลเป็นสมบัติทิพย์สัมฤทธิ์ แก่ดวงพระจิตของสมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ ซึ่งดำรงความเป็นองค์เทพองค์พรหม ด้วยเพราะพระบุญนิธิที่ทรงสั่งสมในชาตินี้ และทรง

อนุโมทนาเป็นเทวดาพลี ด้วยกุศลพิธีในทางพระพุทธศาสนา อันจะบันดาลแด่พระองค์ ๑๐ ประการ เรียกว่า ทิพยสุข

เมื่อจะถามว่า “**ทิพยสุข**” ในเทวโลกและพรหมโลกเป็นอย่างไร ? องค์สมเด็จพระจอมไตรย์ พระบรมศาสดาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้แสดงเทวดาให้ปรากฏแก่นุชย์ทั้งหลาย แล้วตรัสถึงการที่ได้ทรงแสดงธรรมแก่สยามเทวาธิราช ผู้เป็นจอมเจ้าแห่งเทพชั้นที่ ๓ คือ เทวโลกชั้นยามาว่า เทพและพรหมนั้น ย่อมได้กายทิพย์ อันก่อปรด้วยพลัง จึงเปี่ยมล้นด้วยบุญกุศล จึงเสวยกายทิพย์อันประกอบด้วยธาตุ ๓ คือ น้ำอันเป็นไอละเอียดตามแต่ภพภูมิ ลม และ แสง อันเป็นปฏิภนระหว่างบุญและธาตุ หากเปรียบในปัจจุบันก็คือการฉายภาพยนตร์บนจอหน้านั้นเอง เมื่อเทพยดาเทพธิดาเสวยผลจากบุญของตน ก็จะบังเกิดทิพยสุข ทิพยสมบัติ ๑๐ ประการ ละเอียดและหยาบต่างกันด้วยสภาวะแห่งบุญกุศลที่ตนบำเพ็ญ

อันทิพยสุข ทิพยสมบัติ ๑๐ ประการ มีดังนี้

๑. อายุทิพย์ ๒. วรณทิพย์คือรัศมีโอภาส ๓. สุขทิพย์ ๔. ยศทิพย์ ๕. อธิปไตยทิพย์ ๖. รูปทิพย์ ๗. เสียงทิพย์ ๘. กลิ่นทิพย์ ๙. รสทิพย์ ๑๐. สัมผัสทิพย์

เทพยดา เทพธิดา ได้รับสมบัติทิพย์ด้วยเหตุ ๒ ประการ คือ ด้วยบุญของตนประการหนึ่ง ด้วยกุศลของคนที่รักอุทิศส่งให้อีกประการหนึ่ง บุญทั้ง ๒ ประการนั้น บุญของตนเป็นบุญต้นท่อนที่จะเกื้อหนุนบันดาลให้เกิดในเทวโลก พรหมโลก ได้รับทิพยสุข ทิพยสมบัติ ทั้ง ๑๐ ประการ ส่วนบุญกุศลของคนที่รัก นับถือ เคารพ บูชา และบุญของผู้มีพรหมวิหารธรรมอุทิศ จัดว่าเป็นบุญสมทบทุน อุดหนุนให้เสวยทิพยสุขยิ่งยืนนานต่อไป แต่ต้องขึ้นอยู่กับเหตุผล ๓ ประการ ตั้งใจบำเพ็ญอุทิศให้ประการหนึ่ง เทพ-พรหมมีใจอนุโมทนาประการหนึ่ง และมีนาบุญที่ดีอีกประการหนึ่ง

บัดนี้ เหตุ ๓ ประการ มาประจวบกันในการพระศพครั้งนี้ ย่อมจะบังเกิดผลอันดีแก่คณะรัฐมนตรี ผู้มีใจจงรักภักดีที่ได้มีโอกาสบำเพ็ญกุศลและอุทิศทุนถวายเป็นพระราชกุศลแด่ดวงพระวิญญูญาณอันสถิตในสัตตสถานทิพย์วิมานดุสิตเทวโลก สมดังพระศพที่เป็นที่สถิตแห่งพระสรীরแห่งองค์สมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ ย่อมนำมาซึ่งสิ่งอันพึงอนุโมทนา ๒ ประการ ผู้ตายรู้ ผู้อยู่เห็น

อันว่าพระพุทธพจน์ที่ได้อัญเชิญเป็นนิคมเขปบทในเบื้องต้นแห่งพระธรรมเทศนาว่า

บุญญานิ ปรโลกสมิ ปติภูฐา โหนติ ปาณินิ

แปลว่า บุญทั้งหลายย่อมเป็นที่พึงแห่งสัตว์ทั้งหลายผู้ละสังขารไปสู่ปรโลก

เพื่อให้ท่านทั้งหลายได้เกิดปัญญาในเรื่องผู้ละสังขารจากโลกนี้ไปแล้ว มีบุญเป็นที่พึงทั้งบุญของตน และบุญกุศลของคนที่รักอุทิศให้ เสวยและดำรงในทิพยสมบัติ จักขอนำประวัติของท้าวสักกเทวาทรินทราธิราช ผู้เป็นจอมเจ้าแห่งสวรรค์ชั้นดาวดึงส์มาแสดงดังนี้

สมเด็จพระอมรินทราธิราชอดีตมนุษย์โบราณนอกพระพุทธกาล เสวยทิพยสมบัติเป็นใหญ่ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์มาเป็นเวลาช้านาน ครั้นได้ทอดทัศนาการเห็นเทพเจ้าชั้นผู้ใหญ่บาง

องค์ ซึ่งมีรัศมี และมีความสวยงาม ทั้งมีปราสาทวิมานประเสริฐวิเศษกว่าตนผู้มีอำนาจใหญ่กว่า เช่นนั้น จึงทรงบังเกิดความอัศจรรย์ในพระทัยครุ่นคิดสงสัยอยู่ว่า

“เป็นเพราะเหตุดังฤา เทวดาผู้มาอุบัติใหม่เหล่านี้จึงมีปราสาทวิมาน มีรัศมี และความสง่างามยิ่งไปกว่าตัวเราผู้เป็นเจ้าของใหญ่ เรานี้ไซ้รัศมีแต่อำนาจเป็นใหญ่เหนือเขาเพียงอย่างเดียว เมื่อเหลียวแลดูรัศมีปราสาทวิมานและความสง่างามแล้ว ก็ดูดีน้อยกว่าเทวดาผู้มาอุบัติใหม่น่าอัศจรรย์เป็นนักหนา”

สมเด็จพระอมรินทรราชาผู้เป็นใหญ่ ทรงจินตนาการไปด้วยความน้อยพระทัยนักฉะนี้ ในที่สุดก็ทรงทราบเหตุผลตามความเป็นจริงว่า “การที่เป็นเช่นนี้ ก็โดยเหตุที่เทวดาผู้มาอุบัติใหม่ ได้สร้างกุศลไว้ในพระพุทธศาสนา เขามีโอกาสดีได้เกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนาแห่งองค์สมเด็จพระชินสีห์เจ้าแล้ว มีจิตผ่องแผ้วเลื่อมใสสร้างบุญกุศลไว้ในพระพุทธศาสนา เมื่อมาอุบัติเป็นเทวดาอยู่ในความปกครองของเรานี้ จึงมีทิพยสมบัติวิเศษมากมาย ส่วนตัวเรานี้สิ เป็นผู้โชคร้ายเป็นมนุษย์โบราณสร้างบุญกุศลไว้ในกาลถวายนอกพระพุทธศาสนา แม้ว่าจักดำรงตำแหน่งมียศใหญ่ แต่ทิพยสมบัตินั้นก็กลับกลายต้อยน้อยไปน่าน้อยใจนัก บัดนี้ เราก็อธิบายอย่างแจ่มชัดแล้วว่ากุศลกรรมอันใด ที่บุคคลได้กระทำไว้ในเวลาที่ยังมีพระพุทธศาสนา กุศลกรรมนั้น ประเสริฐน่าย่อมมีอานิสงส์ไพบูรณ์ยิ่งใหญ่มากกว่ากุศลกรรมที่ทำในเวลาที่ยังว่างจากพระพุทธศาสนา”

ทรงจินตนาการในพระหฤทัยฉะนี้แล้ว ก็ทรงคอยจ้องหาโอกาสที่จักสร้างกองการกุศลในพระบวรพุทธศาสนาให้จงได้ แล้วโอกาสที่ทรงรอคอยก็มาถึง คือในวันหนึ่ง พระองค์ทรงเล็งทิพยเนตรเห็นองค์อรหันต์ท่านพระมหากัสสปเถระเจ้า ออกจากนิโรธสมาบัติใหม่ๆ และกำลังเดินทางโคจรไปบิณฑบาตเพื่อโปรดคนยากจน ณ หมู่บ้านตำบลหนึ่ง ก็ทรงมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ก็เพราะทรงทราบว่าอันการที่จะทำบุญบริจาคทานในพระบวรพุทธศาสนานั้น หากผู้ใดใครผู้หนึ่ง ได้มีโอกาสถวายอาหารบิณฑบาตแก่ท่านที่ออกจากนิโรธสมาบัติใหม่ๆ อานิสงส์ย่อมจะมีปรากฏเป็นทิฐธรรมเวทนิยกรรมชักนำผลดีพิเศษให้อย่างไพศาลสุดพรรณนา แล้วจึงทรงชวนพระนางสุชาดาเทพนารีมีเสด็จคู่พระทัยเสด็จส่วนจรลงมายังมนุษย์โลกเรานี้โดยไว พร้อมกับโภชนาหารอันเป็นทิพย์ เพื่อถวายแก่พระมหาเถระเจ้าผู้ทรงพระคุณอันยิ่งใหญ่นี้ เมื่อเสด็จมาถึงมนุษย์โลกแล้ว ก็เนรมิตตนเป็นคนชราสองตายายผิวเมี่ยมืออาชีพรูปเป็นช่างทอ ทำการทอผ้าว่านอนอยู่ที่กระท่อมหลังเก่าคร่ำคร่า อันตั้งอยู่ที่ถนนตันทางซึ่งพระมหาเถระเจ้าจะต้องผ่านมา

ฝ่ายพระมหากัสสปเถระเจ้าผู้มากไปด้วยความกรุณา เดินมาด้วยความตั้งใจว่าจักโปรดบุคคลผู้ยากจน ครั้นเดินมาถึงถนนนั้น เห็นท่านผู้เฒ่าสองคนตายายกำลังทอผ้าว่านอนอยู่ ก็นึกกรุณาว่า “ตายายสองคนผิวเมี่ยมือน่าสงสารนักแก่เฒ่าแล้วก็ยังอุตสาหะทำมาหากินใส่ปากใส่ท้องด้วยตนเอง ลูกหลานคงจะทิ้งไปไม่เอาใจใส่ หรือไม่ก็คงจะไม่มีลูกหลานที่จักเลี้ยงดู คนที่ยากจนน่าสงสารเหมือนท่านผู้เฒ่าสองคนนี้เห็นจะไม่มียกแล้ว จำเราจักทำการสงเคราะห์ให้พ้นจากความลำบากยากจนในวันนี้ แม้ว่าจะได้เพียงข้าวต้มสักกระบายหนึ่งก็ตามที”

ท้าวสักการะในร่างของคนชรา ยกถาดอาหารขึ้นจบบื้องบนศีรษะอันเต็มไปด้วยผม หงอกขาวโพลน ส่วนปากก็พิมพ์ตามประสาคนแก่ช่างพูด “ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า ขอพระเจ้าผู้เป็น เจ้าจงอย่าได้คิดเลยว่าอาหารนี้จะดีหรือไม่ดี โยมทั้งสองนี้เป็นคนขัดสนยากจน ก็จะถวายไปตาม มีตามเกิด อย่างไรก็ตามก็ขอให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าจงนึกว่าโปรดแก่คนยากจนเช่นโยมทั้งสองนี้ด้วยเถิด”

แล้วก็ค่อยลุกขึ้นเดินงเงินเข้ามาใกล้ๆ เพื่อจะตักอาหารลงไปในบาตรด้วยความเลื่อมใส ฝ่ายพระมหาเถรเจ้าผู้มากไปด้วยความกรุณาปรารถนาจะทำการอนุเคราะห์แก่คนยากจน ก็เปิด ฝาบาตรขึ้นด้วยกิริยาอันสำรวม เมื่อสบโอกาสที่พระองค์ทรงรอมานานนักแล้วเข้าเช่นนี้ ท่าน ท้าวโกสีย์ผู้เป็นใหญ่กว่าปวงเทวา ก็ทรงบังเกิดปีติโสมนัสยิ่งนักหนา รีบเปิดฝักคลุมแล้วตัก อาหารทิพย์ลงไปในบาตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจนหมดถาด ในขณะที่นั้นก็บังเกิดอัศจรรย์ขึ้นทันใด เพราะว่าอาหารทิพย์นั้นส่งกลิ่นหอมฟุ้งตลบไปทั่วพระนครราชคฤห์ทั้งสิ้น

เมื่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าองค์อรหันต์ท่านพระมหากัสสปได้กลิ่นหอมแห่งอาหารเป็นอัศจรรย์ เช่นนั้น ก็มีความแปลกใจนึกสงสัยอยู่ว่า “คนชราบุรุษแก่ผู้นี้ ดูท่าทีก็ว่าเป็นคนมีศักดาน้อยน่า สงสารนักหนา แต่เหตุไฉนอาหารของเขาจึงมีศักดาใหญ่ คล้ายกับอาหารอันเป็นทิพย์ขององค์ สมเด็จพระอมรินทราธิราชในสวรรค์ดาวดึงส์” ดำริดังนี้แล้ว พระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้แก่ล้าใน อภิญญาและญาณสมบัติจึงใคร่ครวญพิจารณาดูทันใด และก็เป็นที่รู้กันอยู่ทั่วไปในหมู่อริย บัณฑิตผู้ทรงฤทธิ์ว่า ความไวแห่งสิ่งใดจะมาเท่ากับความเร็วแห่งอภิญญาญาณพิเศษของเหล่า สาวกแห่งองค์สมเด็จพระโลกเชษฐ์ผู้ออกจากนิโรธสมาบัติมาใหม่ๆ เป็นไม่มี ด้วยเหตุนี้สาวก สมเด็จพระชินสีห์องค์สำคัญจึงทราบด้วยญาณพิเศษทันทีว่า คนชราผู้นี้แท้ที่จริงก็คือสมเด็จพระ อมรินทราธิราชนั่นเอง ช่วงท้ายท่านพระมหากัสสปเถระจึงแถลงถ้อยวาที่ว่า

“ขอถวายพระพร บพิตรพระราชาสมภาร ที่พระองค์คว้ามามีเหตุผลพอที่จะฟังได้ แต่ว่า ต่อไปนี้พระองค์อย่าได้ประพฤติกการเช่นนี้อีกคือว่าอย่าได้ทำการลวง แล้วถวายอาหารบิณฑบาต แก่อาตมภาพเช่นนี้อีกเป็นอันขาด”

“ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า ก็บิณฑบาตที่โยมลวงถวายแก่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าในเช้าวันนี้ จะสำเร็จ ผลเป็นกุศลหรือว่ามีสำเร็จผลเป็นประการใด ขอความกรุณาให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้กรุณาชี้แจงด้วย เถิด”

“สำเร็จสิ มหาบพิตรพระราชาสมภารเจ้า อาหารบิณฑบาตทานที่พระองค์ทรงบำเพ็ญใน ครั้งนี้ ย่อมสำเร็จผลเป็นกุศลอย่างแน่ๆ ขอพระองค์อย่าได้ทรงสงสัยอะไรเลย”

ทรงสดับพระมหาเถรเจ้ากล่าวคำรับรองฉะนี้ สมเด็จพระท้าวโกสีย์อมรินทราธิราชก็ทรงมี พระมนัสเต็มไปด้วยศรัทธาเลื่อมใส ถวายนมัสการแล้ว ทรงพยักพระพักตร์ชวนโณมสุชาดาเทพ นารี กระทำประทักษิณเวียนรอบพระมหาเถรเจ้าสันตติยวารแล้วก็พากันเหาะขึ้นไปสู่เวหาสด้วย เทพฤทธิ์กลับไปยังไพชยนต์ปราสาทวิมานอันเป็นสถานที่สถิตอยู่ของตน

ด้วยผลแห่งการถวายทานแก่พระชีนาสวมหากัสสปเถระเจ้า ผู้เพิ่งออกจากนิโรธสมบัติใหม่ ๆ และด้วยผลแห่งการได้สดับตรับฟังพระสัทธรรมเทศนาในสำนักแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จนได้สำเร็จเป็นพระอริยบุคคลในพระพุทธศาสนาชั้นพระโสดาบัน ในกาลภายหลังต่อมาจึงปรากฏว่า ท่านท้าวโกสีย์อมรินทราธิราชทรงเป็นเทพเจ้าผู้มีวาสนาบารมีอันยิ่งใหญ่ รัศมีแห่งพระวรกาย และรัศมีแห่งปราสาทวิมาน ก็แผ่ซ่านรุ่งเรืองเหนือเทวดาทั้งหลาย ในดาวดึงส์พิภพ ไม่ต้องทรงหลบหลีกเทวดาทั้งหลาย ไม่ต้องทรงได้รับความอับอายและน้อยเนื้อต่ำใจในบุญบารมีแห่งตนอีกต่อไป ทรงปกครองเทวดาทั้งหลายในพิภพของตนโดยธรรม ให้ได้รับความสุขโดยทั่วหน้ากัน

ดั่งที่ได้แสดงมานี้ เพื่อให้เห็นตามความเป็นจริงในการที่จะดำรงสุขในโลกสวรรค์ ทั้งมีรัศมีอันโอฬาร ดำรงทิพยสุขมิให้คลาดในเวลาสมควร จอมจ้าวท้าวสักกเทวอิราชจึงต้องแต่งกุสโลบายในการทำบุญทำกุศล จึงเห็นว่าคณะรัฐมนตรีที่ประชุมกันบำเพ็ญกุศลโดยพระบรมราชานุญาตจากสมเด็จพระบรมพิตร พระราชสมภารเจ้า ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ จะพึงภาคภูมิใจว่าท่านทั้งหลายได้ถวายทิพยสุข ทิพยสมบัติ แต่สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ ฯ พระองค์นี้ด้วยความจงรักภักดี อีกทั้งยังจะต้องร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ด้วยตนเองและเชิญชวนประชาชนให้ร่วมบำเพ็ญกุศล ในการพระราชกุศลถวายพระเพลิงพระศพสืบไป

อาตมภาพถวายวิสาขนาพระธรรมเทศนามาพอสมควรแก่เวลา ขอพระราชทานยุติพระธรรมเทศนาลงคงไว้แต่เพียงเท่านี้ เอิ๊ว ก็มีด้วยประการฉะนี้

ขอถวายพระพร

ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร สำนักพระราชวัง
โทร. ๐ ๒๖๒๓ ๕๕๐๐ ต่อ ๓๑๐๓-๔
www.brh.thaigov.net/